

De kalkstreek tussen de Fagne en de Ardennen

MATAGNE-LA-PETITE

LENGTE: 16 km

VERTREKPUNT: Aan de kerk van Matagne-la-Petite, deelgemeente van Doische. Er kan ook geparkeerd worden aan het schooltje tegenover de grote kapel, bij het zuidelijke einde van het dorp.

AANDACHTSPUNTEN: Een groot deel van de wandeling loopt onbeschermd tussen akkers en velden, bij zomers weer voorzie je best bescherming tegen de zon. Net voor de afdaling naar Dourbes is de passage over Spineumont de laatste jaren iets moeilijker geworden: het pad geraakt stilaan in onbruik en je moet dwars over een bewerkte akker.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 58/1-2 en 58/5-6 (1:20.000)

Matagne-la-Petite vormt samen met het naburige Matagne-la-Grande 'les Matagne'. Deze rustige agrarische dorpen liggen in het natuurpark Viroin-Hermeton, in de kalkzoom tussen de Naamse Fagne en de Ardennen. In de streek bevinden zich vele overblijfselen uit de Romeinse tijd, waaronder verschillende Romeinse villa's. Deze overvloed aan Romeinse resten getuigt van een plaatselijke voorspoed die verband houdt met de geologische eigenschappen van de kalkstrook. De gronden bevatten slib dat voordelig is voor de landbouw, de ondergrond is geschikt voor bouw en er zit ijzer en lood in de grond. Na de Romeinen kwamen de Germanen naar de streek, ze bouwden er vestingen en tempels en verborgen aanzienlijke muntschatten. In het Bois des Noël werd in de jaren 1970 een Gallo-Romeins heiligdom van meer dan 60 hectare groot opgegraven. Onze wandeling loopt langs deze mooie archeologische site.

Op de wandeling stellen we een extraatje voor naar Fagnolle, een van de mooiste dorpen van Wallonië. Over de heuvel Spineumont daal je vervolgens af naar Dourbes. Dit dorp staan vol authentieke huizen in natuursteen. Het dorp ligt zo ver van elektrische en magnetische storingen, dat het Koninklijk Meteorologisch Instituut

er in 1956 een geofysisch centrum oprichtte. In dit centrum wordt onderzoek verricht naar het aardmagnetisch veld, de hoge atmosfeer, kosmische straling en radio-elektrische emissies in onweerskernen. Het mysterieuze centrum kan niet bezocht worden, er worden verhalen gefluisterd over hallucinerende wetenschappers die zich zelf ook naar hogere sferen begeven. Het is een aanrader om Dourbes verder te verkennen, de prille Viroin is er op zijn mooist en je klimmen naar de prachtige burchtruïnes. De wandeling loopt ook door het natuurreservaat van Dourbes, een kalkgrasland met geneverbesstruiken, orchideeën en ringslangen van meer dan een meter lang.

Deze wandeling kent geen grote hoogteverschillen en biedt vele schitterende uitzichten.

BESCHRIJVING

Van aan de kerk wandel je zuidwaarts door het dorp. Je komt voorbij de plaatselijke herberg 'le Petit Rustique' en je houdt rechts aan. Zo kom je bij het schooltje met een grote kapel aan de overkant van de straat. Wat verder eindigt de bebouwde kom en hier verlaat je de weg: sla rechtsaf in een berijdbare weg door een bosje. Je laat stallingen links liggen en volgt de brede veldweg verder. Je stijgt licht, rechts zie je het dorp mooi liggen. Boven ga je rechtdoor, m.a.w. neem je aan de splitsing de linkerweg. Snel kom je bij een weide met een stal voor een gevaarlijke stier. Hier loop je verder rechtdoor over een pad langs de weide. Op een brede aardeweg ga je rechtdoor. De weg loopt door sparrenbos en nadien tussen akker en bos. Waar de weg naar rechts loopt, ga je rechtdoor over een graspad. Je komt uit bij een betonweg en een jagershuisje. Van bij het huisje heb je een fenomenaal uitzicht over de Fagne.

Je gaat hier rechtdoor het betonwegje op. Op het volgende kruispunt rechtsaf over de asphaltweg. Honderdvijftig meter verder verlaat je de rijweg aan de linkerkant: je neemt bij een informatiebord de grasweg aan de linkerkant die langs een slagboom het natuurreservaat Les Hurées inloopt. De weg draait naar links en loopt langs enkele mooie rotspuutten. Je ziet een pyloon boven het bos uitsteken en deze geeft de te volgen richting aan. Wat verder neem je dus het smal dwarspaadje naar rechts. Je klimt tot bij de rand van het kalkgrasland en je volgt hier het pad naar links. Snel draait het pad rechts het bos in. Je volgt het pad tot op een brede grasweg en hier sla je linksaf. Je komt bij een bank naast een kleine rijweg.

Je gaat niet naar links de rijweg op maar je volgt de brede bosweg rechtdoor. De volgende twee kilometer hou je altijd dezelfde richting aan. Je let dus niet op de zijwegen die naar rechts het bos ingaan. De zalige bosweg is vlak en nadert zacht naar de bosrand. Wanneer wij de bosrand links door de bomen zien, zijn we er steeds als de kippen bij om dwars door het bos naar die bosrand toe te lopen. Het uitzicht over de akkers en bossen is namelijk schitterend. Langs de bosrand loopt een brede grasweg die we dan naar rechts volgen. Als je toch niet dwars door het bos loopt en gewoon de bosweg verder volgt, kom je ook vanzelf op de grasweg langs de bosrand die je dan gewoon verder volgt. Er zijn enkele stijgende zijwegen rechts in het bos, maar je blijft gewoon langs de bosrand verder lopen. Eerst is er links akker, nadien grasland. Je komt op een plaats waar links twee jagerstorens

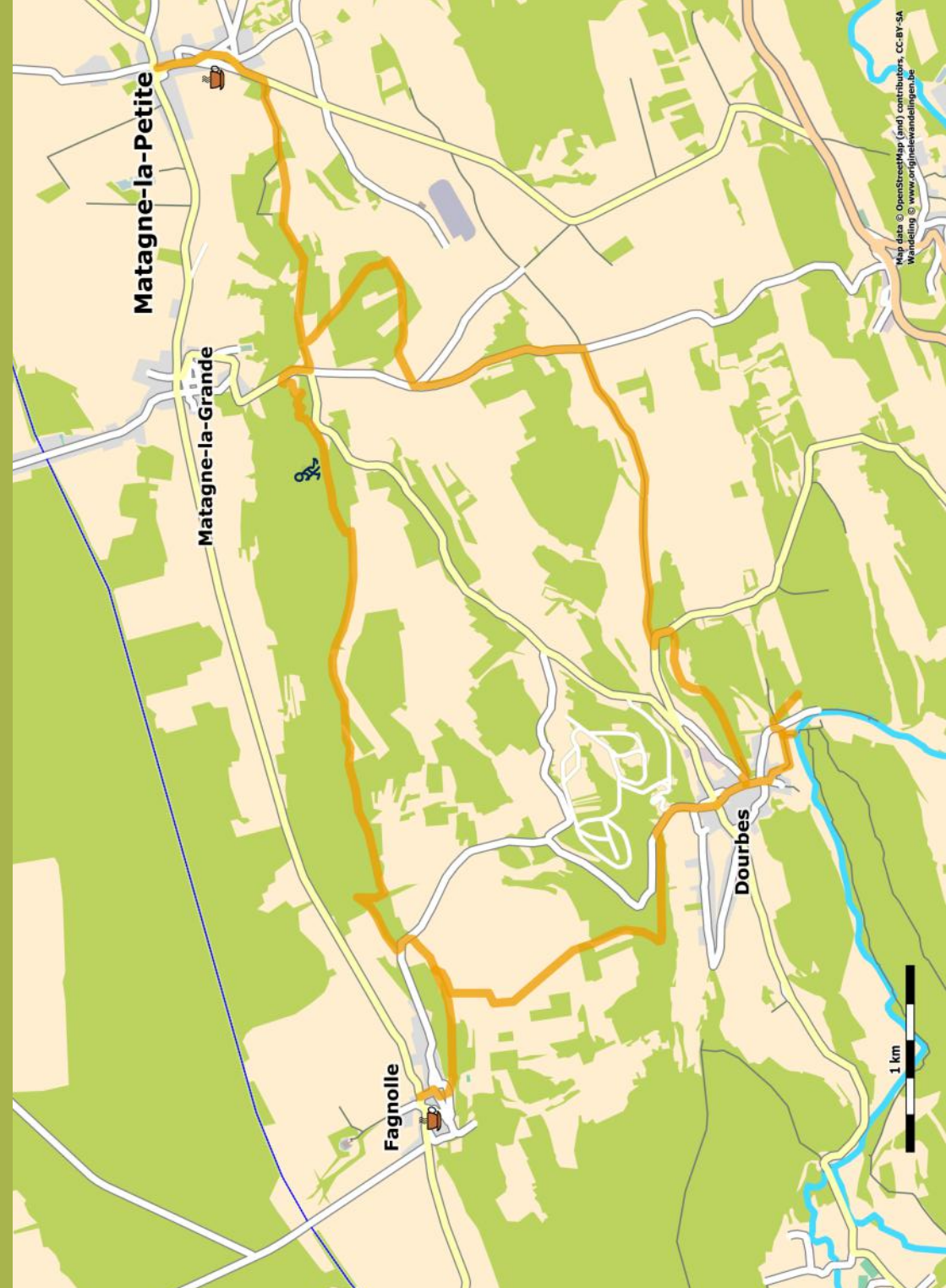
staan, aan weerszijden van de grasstrook. Net erna is er een dalende weg rechts maar je slaat hier linksaf en onmiddellijk erna weer linksaf, op een pad dat langs de afsluiting van het grasland verder loopt. Genieten. Bij het einde van het grasland links ga je verder rechtdoor het bos in. Ook hier moet je gewoon rechtdoor dezelfde richting aanhouden, je let hierbij niet op zijwegen. In het begin van het bos verdient het wel aanbeveling om uit te kijken naar een klein paadje rechts, het brengt je bij de belangrijke archeologische site van het Bois Noël in Matagne-la-Grande.

Na een tijdje loop je langs een weide in het bos, aan de rechterkant van de weg. Bij het einde van deze weide wordt de weg verhard maar je volgt hem niet verder: sla hier rechtsaf in een bosweg langs de weide. Bij het einde van de weide moet je goed opletten: 70 passen verder komt er een weinig gebruikte bosweg van rechts en tegenover deze weg moet je linksaf slaan. Door boswerkzaamheden kan het zijn dat je het begin van de weg niet ziet, loop dan door het bos en richt je op de bovenkant van een weide langs de bosrand. Bij deze weide vind je zeker de weg die langs de bosrand verder loopt. Rechts een fenomenaal uitzicht over de Naamse Fagne. De weg brengt je in de buurt van een kleine rijweg, loop hier links omhoog tot op die weg. Je bent nu op de plaats La Sentinelle, aan de overkant van de weg staat een geniettersbank.

Met de rug naar het uitzicht loop je even omhoog over de asfaltweg maar bijna onmiddellijk sla je rechtsaf in een veldweg. In het begin laat je een zijweg links liggen en je stapt rechtdoor. Nu heb je aan de linkerkant alweer een fantastisch uitzicht. De volgende zijweg links neem je wel, een grasweg. Als je Fagnolle, een van de mooiste dorpen van Wallonië, wil bezoeken, laat je de grasweg even links liggen en loop je rechtdoor tot in het dorp. In het dorp vallen vooral oude boerderijen op.

Je kiest dus voor de grasweg, eventueel na een bezoek aan Fagnolle. In het begin van de grasweg moet je over een lage electriciteitsdraad. De grasweg draait wat verder naar links en loopt verder langs een akker. Boeren en jagers hebben de laatste jaren hun best gedaan om wandelaars van deze heuvel Spineumont weg te houden. En dat is hen aardig gelukt ook want al zie je nog de oude wit-rode markeringen van de GR12 op enkele palen, het grote routepad werd intussen verlegd en kiest voor de saaie kilometerslange asfaltweg naar Dourbes. In juli 2021 meldde een wandelaar ons dat iemand hem toeriep dat de weg privé is. Er kan natuurlijk overal iemand komen roepen dat 'de weg privé is'... De weg bestaat al minstens een halve eeuw en het publiek heeft er een recht van doorgang verworven. Zolang de weg niet officieel afgesloten wordt, krijgen ze ons hier met geen stokken weg! Er hangt bij het begin van de grasweg trouwens een bord waarop men de data moet aankondigen waarop de weg afgesloten is wegens klopjacht, dus als er geen klopjacht is mag je erdoor. Het graspad geraakt stilaan meer en meer overgroeid. Loop gewoon rechtdoor naar de kleine elektriciteitsleiding. Blijf onder deze leiding lopen, over akkerland. Bij het einde van de akker vind je een mooie brede weg, waarmee je afdalt tot in Dourbes. Tijdens de afdaling laat je een zijweg rechts liggen.

Je komt het dorp binnen via de kleine asfaltweg tussen Fagnolle en Dourbes. Je wandelt over deze rijweg langs het Koninklijk Meteorologisch Instituut. Aan de

splitsing hou je rechts. Waar vroeger het dorpswinkeltje was, steek je de hoofdweg door het dorp over. Je wandelt altijd rechtdoor door het rustige dorp. Je moet een zijstraat links nemen, de Rue des Florins, maar waarom zou je eerst niet even rechtdoor gaan tot aan de kerk? Of beter nog, met een pad links van de kerk tot aan de Viroin? Je vindt er zalige plekjes bij het water. En waarom zou je niet even klimmen naar de prachtige burchtruïnes van Haute Roche die je van aan het water ziet liggen?

De wandeling vervolgt dus in de Rue des Florins. Al snel in dit straatje moet je rechtsaf slaan, via een trappenpad omhoog. Na de trappen klimt het pad verder over een mooie kam, nu minder steil, het natuurreservaat van Dourbes in. Je komt uit het bos en je wandelt over mooi kalkgrasland. Altijd rechtdoor tot op een rijweg. Linksaf over deze rijweg en wat verder bij een splitsing scherp rechtsaf. Je wandelt over een kapot asfaltweggetje met mooie uitzichten op de uitgestrekte akkers.

Na driekwart kilometer zie je aan de linkerkant misschien nog een overgroeid pad. Vroeger volgde onze wandeling dit pad. Maar het bos van Grand Mont is intussen zo goed als ondoordringbaar geworden en er loopt geen publiek pad door het bos. Je volgt dus de kapotte asfaltweg nog eens driekwart kilometer verder. Ideaal om te genieten van de oneindige glooiende akkers. Je komt bij een kruispunt met een opvallende linde, de Tilleul de Bieure. Hier sla je linksaf en je volgt een volgend kapot asfaltwegje dat stijgt. Na een goede kilometer op dit wegje kom je op een kruispunt. Je gaat niet rechtdoor en je slaat niet scherp rechtsaf maar je neemt tussen deze twee mogelijkheden een klein betonwegje. Met andere woorden je slaat dus rechtsaf in een bocht van ongeveer 90 graden.

De weg komt langs de bosrand te lopen. Op een splitsing sla je linksaf. Het beton eindigt nu snel. Je loopt even langs de rand van een stuk grasland en dan verder het bos in. Wanneer je bij de bosrand komt, sla je linksaf. Blijf deze bosweg volgen. De weg loopt het bos uit en wordt een betonweg. Deze betonweg brengt je weer bij het jagershuisje dat je nog kent van het begin van de wandeling. Sla hier rechtsaf, de terugweg naar Matagne-la-Petite volgt dezelfde weg als bij het vertrek van de wandeling.

